

brug tilfalde Communekassen, enten heelt eller for en Deel, istedetfor at disse hidtil for Landets Bedkommende ere tilfaldne Amtsfattigkassen; og endelig skal jeg henstille, om der dog ikke, da Netten til at sælge Brændeviin paa Landet nu kommer til at koste efter Lovforslaget 150 Rd., efter Udvalgets Forslag 100 Rd., ogsaa turde være Grund til at forhøje Minimum af disse Mulcter for uberettiget Næringsbrug, som for Dieblisset er 10 Rd., da dog virkelig 10 Rd. som Mulct ikke kan siges at staae i et passende Forhold til en Næring, som koster 100 Rd. at erhverve og desuden jo maaffee 40 Rd. om Aaret i Afgift, dersom det ene af de stillede Underændringsforslag bliver vedtaget.

Formanden: Det 1ste Medlem for 9de Kreds har Ordet.

N. Masnussen: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Det 3die Medlem for 7de Kreds har Ordet.

N. P. Hansen: Det er almindelig erkjendt, at det, da Næringsloven af 1857 udkom, var Regjeringens Hensigt med de deri truffne Bestemmelser angaaende Brændeviinshandel og Brændeviinsudskænkning at vaage over Wedrueligheden saavel paa Landet som i Byerne, og den samme Tanke har fundet sit Udtryk baade i det Lovforslag, der i denne Samling er fremkommet ved den høitagtede Regjeringens Initiativ, og i selve den høitagtede Indenrigsministers Motivering af samme. Denne Tanke maae vi nu ganske vist alle agte og agte høit, men der er anden Tanke, som efter min Formening ogsaa maa agtes, og det er den, at man ved Udstedelsen af nye Love bør have Opmærksomheden henvendt paa deres Affattelse, saaledes at de kunne opretholdes i Livet saa nootagtig som muligt. Dersom nu imidlertid det Minimum for Brændeviinshandel paa Landet, som af Regjeringen er foreslaaet i det foreliggende Lovforslags § 1, skal optages i denne, saa vil Bestemmelsen efter min Formening ikke kunne overholdes. Hvorfor? spørger man. So,

fordi Brændeviin — og det er en Lykke, at Wedrueligheden har aflagt sig et saadant Vidnesbyrd, hvad der ogsaa er blevet omtalt af den høitærede Indenrigsminister — nu heldigviis ingenlunde længere er en daglig Nydelse paa Landet for den store arbejdende Classes Bedkommende. Men naar det derfor undtagelsesviis bliver nødvendigt for denne Klasse ved enkelte Leiligheder at have Brændeviin i Huset — hvilket især indtræder, f. Ex. hvor Huusmanden eller Indfidderen skal benytte fremmed Kjørselshjælp —, saa vil Paagjældende ogsaa kunne nøies med et mindre Quantum end en halv Pot, f. Ex. som det ogsaa nylig blev berørt af det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Brinck-Seidelin), med $\frac{1}{2}$ Pot. Men saa gjør man jo virkelig Synd, dersom man ved Lovforslaget tvinger en fattig Familie til at kjøbe mere, end den ønsker og mulig har Evne til at betale. — Forsaavidt man mener ved en saadan Bestemmelse at kunne værges om Wedrueligheden paa Udsalgstederne, idet man gaaer ud fra, at man ved at tillade at kjøbe i mindre Maal end $\frac{1}{2}$ Pot let vil komme til at opheve Forffjellen mellem Brændeviinshandel og Brændeviinsudskænkning, maa jeg paany fremhæve, hvad der ligeledes allerede er paaviist af det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Brinck-Seidelin), at den, der vil nyde Brændeviin paa Stedet, ligesaa let vil kunne nyde samme, naar han kun maa faae $\frac{1}{2}$ Pot, som naar han kan faae $\frac{1}{4}$ Pot. Ved en saadan Bestemmelse vaager man saaledes virkelig ikke over Wedrueligheden, men man fører kun mere Brændeviin ind i den Fattiges Huus, mere end Bedkommende selv ønsker eller har Evne til at betale. Jeg tror, at det, dersom man overhovedet skal sætte noget Minimum, vil være tilstrækkeligt med det ærede 3die Medlem for 8de Kreds at sætte $\frac{1}{4}$ Pot som Minimum, og jeg har det Haab, at Loven med et saadant Minimum vil kunne opretholdes, medens den med det Quantum, som nu i § 1 er opstillet som Minimum, efter min Mening i mange Tilfælde ikke vil kunne opretholdes, fordi Bedkommende slet ikke vil have Evne til at betale Mere end det mindre Quantum, som er nok til at tilfredsstille Trangen i hans